

Всички параметри на модела са статистически значими, с изключение на последния. Получените стойности имат очакваните знаци (μ и σ^2) и не излизат извън дефиниционните си области (авторегресионните параметри ϕ и вероятностите p_{ij}).

При анализа на остатъчните елементи се оказва, че тестът на Жак-Бера за нормалност е статистически значим. Това е в резултат на високия ексцес ($E=5.91$). Тъй като изследваният ред има дължина от 132 наблюдения, липсата на нормалност не може да породи сериозни проблеми. Дори и остатъците да не са нормално разпределени, оценените параметри ще имат асимптотично нормално разпределение.

Тестът на Бокс-Люнг показва, че в остатъчните елементи липсва автокорелация, тъй като стойностите $Q_{12} = 14.197$ и $Q_{24} = 21.350$ не са статистически значими при 5% риск от грешка.

Тестът на Енгъл има стойност 0.028 и също не е статистически значим при 5% риск от грешка. Това показва, че остатъците могат да се приемат за хомоскедастични.

Като цяло диагностичната проверка на модела не открива особени проблеми, с изключение на липсата на нормалност. Моделът може да се приеме за адекватен и получените оценки да се интерпретират.

Параметрите μ_0 и μ_1 са константите през двата режима. Средните стойности на прирастите могат да се изчислят като:

$$\begin{aligned}\beta_0 &= \frac{\mu_0}{1 - \phi_0} = \frac{-0.1088}{1 - 0.3779} = -0.1749\%, \\ \beta_1 &= \frac{\mu_1}{1 - \phi_1} = \frac{0.0617}{1 - 0.8268} = 0.3562\%\end{aligned}\tag{13}$$

и характеризират месечното изменение на безработицата в периодите на експанзия и рецесия. Трябва да се отбележи, че за разлика от стойностите в табл. 1, тук се забелязва по-висока стойност на промяната в периодите на рецесия - месечното нарастване на безработицата е двойно по-голямо. Това определено е неблагоприятно положение, тъй като за да се преодолее ефектът от една рецесия, ще е нужно последващата експанзия да е двойно по-продължителна.

Параметрите ϕ_0 и ϕ_1 характеризират стабилността на процеса в рамките на отделните режими. По-ниската стойност за периодите на експанзия показва, че процесът е по-неустойчив, по-податлив на външни въздействия, докато през периодите на рецесия е налице по-висока стабилност. Тези съотношения са също неблагоприятни, тъй като, от една страна, допринасят за по-продължителна и стабилна рецесия, а от друга, правят екс-